

ק"פ 10743/01/16 - יצחק יעקב נגד עומר ארמון דהן, צחי יצחק דהן

בית משפט השלום בקריות

ק"פ 10743-01-16 יעקב נ' דהן ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
קובל	יצחק יעקב
נגד	
נאשמים	1. עומר ארמון דהן 2. צחי יצחק דהן

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב קובלנה.

העובדות וטענות הצדדים

- נגד הנאשמים הוגשה קובלנה פרטית במסגרתה יוחסה להם, בין היתר, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.
- בישיבת יום 28.9.16 טען ב"כ הנאשמים כי מעובדות כתב הקובלנה, כמו גם מחומר החקירה והעבירות בהן נחשדו הנאשמים במשטרה, עולה כי פציעות הקובל מקימות עבירה חמורה יותר מזו שיוחסה להם. נטען כי חומרת הפציעה מקימה עבירה שאינה מנויה ברשימת העבירות שניתן להגיש בגין קובלנה פרטית. לאור כך התבקש ביטולה של הקובלנה.
- ב"כ הקובל אישרה כי חומרת הפציעה הנטענת מקימה עבירה חמורה יותר מזו שיוחסה לנאשמים בקובלנה (לפי סעיף 333 לחוק העונשין), אך ציינה כי אין פסול בייחוס עבירה קלה יותר על מנת לאפשר הגשת קובלנה בעניין. ב"כ הקובל הפנתה בעניין זה לפסיקה התומכת בטענתה.

דין והכרעה

4. כידוע, לא ניתן להגיש קובלנה בגין כל עבירה פלילית, אלא אפשרות זו מוגבלת למספר מצומצם של עבירות כפי שנקבע בחוק (סעיף 68 וכן התוספת השנייה, לחוק סדר הדין הפלילי). השאלה שמעלה בקשה זו היא אם רשאי קובל לתחום את הקובלנה לעבירות המנויות בתוספת השנייה, אף שבפועל טענתו היא לקיומה של עבירה חמורה יותר, שאינה מנויה ברשימת העבירות שבתוספת. על שאלה זו השיב בית המשפט העליון בחיוב, כבר לפני שנים רבות. ראו:

"אין זה מתקבל על הדעת שבשל החשש שנעברה עבירה חמורה יותר, אשר התביעה הכללית בחרה שלא להגיש בגינה כתב-אישום, יימנע מהקובל להגיש קובלנה פרטית בגין עבירה שהוא מוסמך להגיש בגינה קובלנה פרטית. עבירות אחדות מאלה הנכללות בתוספת השנייה, אם מצרפים אליהן נסיבות מחמירות נוספות, באות בגדר עבירה חמורה יותר שבגינה אין מותרת הגשת קובלנה פרטית. כך, למשל, לגבי עבירות תקיפה סתם ותקיפה חבלנית: אם יוברר במהלך הדיון שנגרמה לקובל חבלה חמורה, הרי שנעברה על-ידי הנאשם עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. האם בשל חשש כזה יימנע מפרט שהותקף להגיש קובלנה פרטית בגין תקיפה חבלנית? אם במקרים כגון זה הייתה נמנעת הגשת קובלנה פרטית בשל החשש האמור, היה בכך להצר את האפשרות להגיש קובלנה פרטית בצורה קיצונית, אפשרות אשר גבולותיה צרים בלאו הכי, לאור רשימת העבירות המצומצמת של העבירות שבגין מותרת הגשת קובלנה פרטית." (ע"פ 2124/91 אשר רון נ' כור תעשיות (19.10.93); ההדגשה שלי - י"ט, להלן -"עניין רון")

5. הנה כי כן, בית המשפט העליון קבע כי קובל רשאי להגיש קובלנה בגין עבירה המנויה בתוספת השנייה, אף אם אפשר ובפועל נעברה עבירה חמורה יותר שאינה מנויה בתוספת. יצוין כי בית המשפט העליון הדגיש כי קביעתו עניינה במצבים בהם העבירה החמורה יותר "דומה באופייה ובמהותה לזו שבגינה הוגשה הקובלנה הפרטית" (עניין רון בפסקה 9) ובפסק הדין הובאה כדוגמא לדמיון שכזה, העבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין אל מול העבירה שבסעיף 333.

6. עניינו עוסק בעבירות אלו בדיוק ומשכך, לכאורה, לא הייתה מניעה להגיש את הקובלנה תוך ייחוס עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, הגם שבפועל נגרמה (לפי הנתען) חבלה המקיימת את יסודות סעיף 333 לחוק העונשין. עם זאת, סברתי כי באופן בו נוסחה הקובלנה מצוי קושי מסוים. אפרט עמדתי.

7. בעניין רון הנ"ל לא ציין הקובל את העובדות המחמירות בכתב הקובלנה, וזאת על מנת להתאימן לעבירה שניתן לכלול במסגרת קובלנה פרטית. הטענה נגד מהלך זה הייתה כי עובדות אלו אינן שלמות ובפועל קיימת טענה לנסיבות חמורות יותר. בית המשפט העליון כאמור דחה את הטענה, אך חשוב לעניינו להבין את השאלה שהעמיד לדיון. וכך צוין בנושא:

"הסוגיה שעלינו להכריע בה עניינה אפוא בשאלה אם ניתן להגיש קובלנה פרטית תוך צמצום עובדות המקרה ותחיתתן בגדרה של עבירה המקנה סמכות להגשת קובלנה כזו, בעוד שמסכת העובדות כהווייתה, שלה טוען המערער (אף אם לא נטענה בכתב הקובלנה) מצביעה על עבירה חמורה יותר שעברו המשיבים שאינה כלולה בעבירות המאפשרות הגשת קובלנה פרטית" (עניין רון הנ"ל, בסעיף 2 לפסק הדין; ההדגשה שלי - י.ט.).

8. יוער עוד כי הנושא עלה לאחר שהקובל שם הגיש קובלנה קודמת, בה ציין את העובדות המחמירות והמלאות, וזו נמחקה בשל כך. לאור כך, הוגשה הקובלנה מחדש אגב צמצום העובדות לכדי יסודות העבירה הקלה יותר, או אז נטען כלפיו שבפועל כוונתו היא לעבירה חמורה יותר ומשכך אינו רשאי להגיש קובלנה. על כך השיב בית המשפט, כאמור, בשלילה.

9. ובחזרה לענייננו. בכתב הקובלנה לא צמצם הקובל את העובדות הנטענות לכדי הנדרש לצורך הוכחת העבירה שייחס לנאשמים (לפי סעיף 380 לחוק העונשין), אלא הרחיב בתיאור הנזקים באופן המקים עבירה חמורה יותר, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, שכן דובר בגרימת שברים, דימומים ופציעות שהצריכו תפרים ואף ניתוח. בכך פעל הקובל שלא כראוי.

10. לידי, על מנת לזכות באפשרות להגיש קובלנה פרטית, על הקובל להתאים לגדרי המותר, לא רק את סעיף העבירה, אלא אף את העובדות הנטענות. לאור כך, אין הקובל זכאי מחד גיסא לצמצם את עתירתו לעבירה קלה - על מנת לקנות סמכות להגיש קובלנה פרטית - אך מאידך גיסא להרחיב בתיאור העובדות בכתב הקובלנה ולכלול בה עובדות שאינן נדרשות לצורך ביסוס האשמה והן מבססות אשמה חמורה יותר החורגת מהמותר בקובלנה. במיוחד הדברים יפים כאשר יש בעובדות אלו לפגוע בנאשם ולהביא להחמרה באופן בו ייראה המעשה, במקרה יורשע (וראה למשל סעיף 40ט(4)+40א)).

11. אני מודע לטענה אפשרית לפיה לא יהיה בצמצום עובדות הקובלנה מחסום הרמטי דיו בפני הגשת ראיות החורגות מהנדרש להוכחת העבירה שיוחס לנאשמים, שכן הקובל בוודאי יבקש (ואפשר שבצדק מבחינתו) לתאר את מכלול פגיעותיו ואף להציג מסמכים רפואיים מלאים. אך בעניין זה אפנה לדברים שנאמרו בפרשת רון הנ"ל, שם הובע חשש דומה, כי: "משהגישה המערערת את כתב הקובלנה כפי שהגישה אותו, הנחה היא שהיא תביא את הראיות להוכחת העבירה שבכתב הקובלנה [] ולא עובדות נוספות אשר אינן מהוות חלק מהאלמנטים של עבירה זו."

12. לאור כך, אני מורה על תיקון כתב הקובלנה במסגרת סמכותי כאמור בסעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי, באופן שיכללו באישום 1 לכתב הקובלנה אך ורק העובדות הנדרשות לצורך הוכחת יסודות העבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין. זאת יש לעשות בתוך 21 יום.

להמציא לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.